

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu – Wydział VI Karny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Małasiak

Protokolant: p.o. stażysty Antoni Noskiewicz

przy udziale Prokuratora Prok. Rejonowej Poznań – Wilda -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2018r.

sprawy **M. K.**, syna R. i W. z domu B., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 30 sierpnia 2017 roku w S. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i będąc w stanie nietrzeźwości, badanie urządzeniem A. wykazało 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny tj. kierował samochodem osobowym marki H. (...) o nr rej. (...), gdzie był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, Wydział VI Karny z dnia 24 maja 2013 roku, sygn. akt VI K 401/13 za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k.

1. Oskarżonego uznaje za winnego tego, że w dniu 30 sierpnia 2017 roku w S. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości - badanie urządzeniem A. o godz. 19:29 wykazało 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 19:32 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 19:54 1,05 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy marki H. (...) o nr rej. (...), będąc prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań –Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 24 maja 2013 roku, sygn. akt VI K 401/13 za czyn z art. 178 a § 1 k.k. tj. czynu z art. 178 a § 4 w zw. z § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) pozbawienia wolności

2. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

3. Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) zł

4. Na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami postępowania i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 233,23 zł (dwieście trzydzieści trzy złote dwadzieścia trzy grosze), a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. „O opłatach w sprawach karnych” (Dz. U z 1983, nr 49, poz. 223) wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

/-/ SSR Monika Małasiak

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 stycznia 2018r. M. K. został uznany za winnego tego, że w dniu 30 sierpnia 2017 roku w S. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości - badanie urządzeniem A. o godz. 19:29 wykazało 1,13 mg/l alkoholu w

wydychanym powietrzu, o godz. 19:32 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 19:54 1,05 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy marki H. (...) o nr rej. (...), będąc prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 24 maja 2013 roku, sygn. akt VI K 401/13 za czyn z art. 178 a § 1 k.k. tj. czynu z art. 178 a § 4 w zw. z § 1 k.k.

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania i zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 233,23 zł, a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. „O opłatach w sprawach karnych” (Dz. U z 1983, nr 49, poz. 223) wymierzył mu opłatę w kwocie 120 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na zakres wniosku Prokuratora Rejonowego P. i obrońcy niniejsze uzasadnienie ograniczone zostało wyłącznie do wyjaśnienia przez Sąd przesłanek i podstaw wymierzonej oskarżonej kary.

Oskarżony stanął pod zarzutem tego, że w dniu 30 sierpnia 2017 roku w S. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i będąc w stanie nietrzeźwości, badanie urządzeniem A. wykazało 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny tj. kierował samochodem osobowym marki H. (...) o nr rej. (...), gdzie był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu, Wydział VI Karny z dnia 24 maja 2013 roku, sygn. akt VI K 401/13 za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd do przekonania, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. karalne jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości. Jeżeli natomiast sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, popełnia czyn z art. 178 a § 4 k.k. Natomiast według art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ krwi przekracza 0,5 ‰ lub też prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, będąc w stanie nietrzeźwości - badanie o godz. 19:29 wykazało 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 19:32 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 19:54 1,05 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości będąc prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 24 maja 2013 roku, sygn. akt VI K 401/13 za czyn z art. 178 a § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami wymiaru kary z art. 178a § 4 k.k. a także wskazówkami z art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. dbając jednocześnie by kara spełniła zarówno cele prewencji indywidualnej (wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

W tym miejscu Sąd zaznacza, że na skutek nieuwagi, w wersji papierowej wyroku nie wpisano, iż wymierzona oskarżonemu kara to kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. Taka kara została ogłoszona, co słyszeli obecni na sali oskarżony i jego obrońca i tą karę sąd uzasadniał podając ustne motywy wyroku.

Przy wymiarze kary 5 miesięcy pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające, takie jak:

- znaczną szkodliwość społeczną popełnionego czynu;
- zagrożenie w ruchu drogowym, jakie w ogóle sprawiają nietrzeźwi kierowcy, a w szczególności poważne zagrożenie w ruchu drogowym jakie spowodował oskarżony swoim stylem jazdy w dniu 30.08.17r.;
- kolejne już zlekceważenie przez oskarżonego prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości;
- uprzednią karalność za różnego rodzaju przestępstwa.

Sąd nie dostrzegł szczególnych okoliczności łagodzących, poza przyznaniem się przez oskarżonego do zarzucanego mu czynu, choć z uwagi na ujęcie oskarżonego bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa, okoliczność ta nie ma dużego znaczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 178 a § 4 k.k. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd jest przekonany, że wymierzona kara stanowi sprawiedliwą odpłatę za popełnione przez oskarżonego przestępstwo.

Z kolei mając na uwadze dyspozycję art. 42 § 3 k.k. Sąd był zobowiązany do orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Nadto Sąd orzekł na podstawie art. 43 a § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Tak ukształtowana kara jest zdaniem Sądu odpowiednia do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jednocześnie nie przekraczając ich ponad miarę.

O kosztach, Sąd orzekł w pkt. 4 wyroku, mając na uwadze zasadę ponoszenia kosztów postępowania przez oskarżonego i nie znajdując podstaw do odstąpienia od niej w rozumieniu art. 624 § 1 k.p.k. Oskarżony spowodował swoim zachowaniem wszczęcie tego postępowania, w związku z czym powinien ponieść jego koszty.

/-/ SSR Monika Małasiak